VOLUME 53. ÉVFOLYAM NO. 24. SZÁM — 1961 DECEMBER 1

Evangéliumi Hirnök
GOSPEL MESSENGER

JÉZUS mondá: "De előbb hirdettetnie kell az evangéliumnak minden pogány népek között." (Márk 13:10)

Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség hivatalos lapja
Official Organ of the Hungarian Baptist Union of America

Mily unalmas, bús, üres órák . . .

EGYHÁZI ÉNEK

Angolból szabadon fordította:
néhai Rev. SOMOGYI IMRE

Mily unalmas, bús, üres órák,
Ha Jézust nem láthatom,
Szép madárkák, felhők, s virágok,
Oh minden csak fájdalom . . .
A nyár messze tűnik ilyenkor,
A mező is letarolt,
De hogyha Ő velem van, akkor
Télben is tavasz ragyog.

Az Ő neve legdúsabb illat,
És hangja legszebb zene . . .
Ugy megtelik szivem örömmel,
Ha rajtam függ két szeme.
Oh, bár volna Ő közel mindig,
Sohasem kívánnék mást,
Nem volna úgy boldogabb senki,
Feledném az elmúlást.

Oly megnyugvást jelent Őt látni,
Ő egész világ nekem,
Nincs változás időben, színben,
Történjék bármi velem . . .
Míg érzem lángját szerelmének,
Addig csak játék a gond,
A börtön is palota lesz, ha
Jézussal együtt vagyok.

Oh, Uram, ha a Tied vagyok,
Ha Te vagy napom, s dalom,
Mond, mért oly hosszú, s hideg a tél,
S mért epeszt bú, fájdalom? . . .
Oh, hajtsd el a felhőt egemről,
Csillogjon ott a remény,
Vagy végy engem magadhoz fel, fel,
Hol nem jő tavaszra tél.

KARÁCSONY A MULT FÖLÖTT

Mi volt a mult összes társadalmi kapaszkodásának az egyetemes alapérdeke? A KISAJÁTITÁS. Ezt az irányszándékot az ember az öntudatra való ébredéskor azzal kötötte le élniakarásának végzetéhez, hogy önmagán kívül lényegesebb jelentőséget nem kívánt elismerni. Vagyis, amidőn az ember öntudatos lénnyé vált, a tudatossága által fölfedezett világ felé hajlott és következetesen annak lett rabja. Ez lett csírája az önimádatnak és forrása a kisajátítás alapérdekének, mindenképpen biztonságot sóvárogva.

Ám mindenkor voltak olyanok is, bár csekély számmal, akik a ráébredéses tudatosság fenséges gyönyörétől nem lettek elvakítva. Ezek megsejtették önmagukban az ősi élettörtetést. Részben a különféle tapasztalatok osztatlan vizsgálódása által vagy pusztán ragaszkodtak saját lényük eredetét kísérő sejtelméhez. Ezek közé tartoztak főként a zsidó próféták és a pogány ..LELKI látnokok. De minden emberre kiható megoldáshoz a helyes egyéni és kölcsönös életvezetést illetőleg még sem voltak képesek eljutni. Vajjon miért nem? Azért, mert ők is csak a ráébredés emberei voltak.

. . . Ott a Gecsemáné kertben azonban egy igazi ember viaskodott — Jézus. Viaskodása áttörést jelentett az önzés sötétségén. Ezzel a gonosznak ereje megtört.

A gecsemánéi viaskodásig Jézus élte az Isten akaratát. Nem emberi szempontból élt. Még akkor nem volt igazi emberi szempont. Mint az Isten küldötte, az istenség természetével, úgy élt, tanított, hirdetett és szolgált, hogy mindazzal lehetőséget biztosítson az embernek átküzdenie magát minden sötétségen, mely bátorságába, akaratába törne, nehogy alkalmas eszköze legyen Istennek ezen a földön. A gonosznak szándéka elhajlást jelez mindattól, ami elsőbbséget adna Istennek. Ezt a szándékot fölöslegesítette JÉZUS, életének összes állásfoglalásával. ő az Isten világában élt, közreműködve az Isten akaratával. Ugyanakkor a prófétai sóvárgásokra megadta a diadalmas feleletet: VAN ÉLET ISTENNEL A HALÁLON TUL IS! . . .

Az igazi ember tehát élni akar minden akadály ellenére!

Ez az élniakarás viszont kitermeli az IGAZSÁGOS életvezetést. Igazságos életvezetéssel az önzés el van szigetelve s az emberi tudatosság területe kiszélesedik, áldottabb lehetőségeknek adva alkalmakat. — Ez hiányzott a Jézus Krisztus előtti korszakokban. Senki sem alkothatott tiszta fogalmat igazságról, emberről, Istenről, sírt-győző életről, mert még a nyelvi, faji, kulturális s egyéb társadalmi korlátoltságokat sem bírta meggyőzni.

. . . Karácsony jöttével fölragyogott a fénysugár minden irányban!

TATTER VILMOS

A lecsendesített tenger

Nemcsak az ötezer férfi és ki tudja, mennyi nő és gyermek érezte jól magát akkor, amidőn az Ur a nagy megvendégelést rendezte, de jól érezték ott magukat a tanítványok is. Ezért olvassuk mindjárt a megvendégelés után, hogy: "*kényszerité* Jézus a tanítványait, hogy szálljanak a hajóba és menjenek át előre a túlsó partra, míg ő elbocsátja a sokaságot." Dehát miért kellett kényszeríteni? János megmondja nekünk. Mert a megvendégelés után az Ur "észrevevé, hogy jőni akarnak és őt elragadni, hogy királlyá tegyék." (Ján. 6:15.) Nyilván a királlyátételben a tanítványok is egyek voltak a tömeggel. De az Ur ideje még nem volt itt . . . De *kényszeríteni* kellett tanítványait azért is, mert "a szivök meg vala keményedve" (Márk 6:52); vagyis eltökéltek voltak abban és megkeményítették önszivűket, hogy Jézust királlyá tegyék. Ezért kényszeríteni kellett a tanítványokat, hogy hajóba szállva, a nép elhagyásával, a tulsó partra evezzenek . . .

Amikor a tanítványok hajóba szállnak, az Ur egymagában elvonult a magányba imádkozni . . .

Az Ur sokszor kereste a magányt! Mindenki, aki Istennel lelki kapcsolatban akar lenni, keresi a magányt, a csendességet, a titkos kamrát. — Izsák a mezőre ment elmélkedni. Isten is küld a magányba embereket és ott készíti elő eszközeit.

Mózesnek 40 csendes év kellett, hogy alkalmas legyen kivezetni népét Egyiptomból; Dávidnak körülbelül 18 év; a tanítványoknak három év, Pál apostolnak 3 és fél év elcsendesedési idő kellett.

Itt készítette Isten elő őket szolgálatukra. Isten nevelő eszköze a csend igen sok esetben. A csendben, az egyedüllétben hárfázik Dávid, itt készül elő arra, hogy egykor a Gonosz Szellemet elűzze Saul királytól . . . A magányban gyakorolja magát a parittyázásban, hogy egykor Góliát fejét merje — hit által — célbavenni . . . Itt, a magányban kezdi írogatni zsoltárait, hogy egykor a világ legáldottabb zsoltárírója legyen . . . A magányban tanul meg kimondhatatlanul bátornak lenni, szembeszállni medvével, oroszlánnal és az így szerzett bátorsága végig erénye marad . . .

A börtön magányában készül elő József Egyiptomban; és a börtönben íródott a Biblia után legjobban elterjedt könyv, a Bunyan: "Zarándok útja".

Az éjszakát a hegyen tölti az Ur, a tanítványok pedig halálfélelemben küzködnek a habokkal. Már egyszer, nem is olyan régen, szintén borzalmas viharba kerültek, de akkor ott volt velük a Mester. Felkeltették, mert hát mélyen aludt; áldott kezét kiterjesztette a tenger fölé s szelíd szavával lecsendesíté a vihart.

De — jaj — most nincs velük Uruk! És a vihar csak növekszik! Hideg verejték üt ki izzadt arcukon . . . Mi lesz? . . . Itt van a vég? . . . Igy kellene meghalni a háborgó tenger közepén? . . .

Pedig Jézus most is velük volt! Ők nem látták az Urat, de az Ur látta őket.

Olvasd: "*És látá őket amint vesződnek az evezéssel.*" (Márk 6:48.) Látá őket . . .! Téged is *lát,* aki vesződsz életed háborgó tengerén. Talán özvegysorban, árva gyermekekkel; talán egyedül vagy, emberi támasz nélkül; talán betegség gyötör; vagy anyagi gondok őrölnek; vagy az öreg kor gyengeségei értek utól . . .

Oh, ezerféle nyomorúság van az élet tengerén . . . De van Valaki, aki lát és ez Jézus, az isteni Megváltó! Sőt meg is szabadít!

De nemcsak látja őket, hanem el is indul mentésükre . . .

Valamikor e tanítványok ősei Egyiptomban, szörnyű állapotban sínylődtek. De valaki látta őket is. "LÁTVÁN LÁTTAM az én népemnek nyomorúságát . . ., MEGHALLOTTAM kiáltásukat . . ., ISMEREM szenvedéseit . . .

Isten volt Az, aki meglátta őket. És Isten nemcsak látta népét, nemcsak hallotta kiáltását, nemcsak ismerte szenvedéseit, de utána így szólt: "*Le is szállok, hogy megszabadítsam őt.*" (II. Móz. 3: 7—8.)

Nos, az Ur is leszáll a hegyről és megy, hogy megmentse tanítványait...

A tengeren, a vizen jár a Megváltó és így közelít feléjük. Ők valami érthetetlen kísértetnek vélik és mégjobban megrémülnek. De a morajló tengeren átharsan az Ur szava: "*Bízzatok, én vagyok, ne féljetek!*"

Mily vigasztaló szavak a szörnyű viharban! Sokszor használta Urunk e szavakat: "Bízzál"!; vagy: "Ne félj"! De talán sohase volt ennyire aktuális, mint most . . .

Péter az első, aki magára eszmél . . . Péter mindig az első! Első a hősködésben: "Én teveled kész vagyok mind tömlöcre, mind halálra"; "Ha ezek mind megbotránkoznak benned, én soha meg nem botránkozom" . . . Első, aki harcolni akar és levágja Málkus fülét . . . De jaj — ki hitte volna, amit az Ur tudott, hogy ez a Péter első lesz minden tagadók között is . . .

Nos Péter vakmerőségben is első. "Uram, ha te vagy, parancsolj, hogy hozzád mehessek a vizeken!" — A felelet: "Jövel!" És Péter kilép a hajóból . . .

El akar menni a vizen a Mesterhez. De - - - Péter - - - Jézusról szemeit a habokra veté - - - és süllyed . . .

Persze, hogy süllyed, aki a habokra néz . . .

Aki nem Krisztusra néz, mind süllyed!

Mózes ide-oda néz és gyilkosságba süllyed; Kain lefelé néz és a testvérgyilkosságig süllyed; Dávid a folyóra néz és gyilkosságba, paráznaságba süllyed; Lót felesége hátra néz és sóbálvánnyá lesz . . .

Ha az Ur Jézusról levesszük tekintetünket, süllyedünk mi is . . .

"Uram, tarts meg engem!" — kiáltja a süllyedő Péter.

Az Urnak van hatalma segíteni, sőt csakis Neki egyedül van hatalma segíteni a süllyedő emberen. Az Ur kinyujtja kezét és megragadja Pétert. "Kicsinyhitű, miért kételkedél?" — kérdi a Megváltó. — Oh a kétkedésbe de sokszor beleesünk! Mikor legnagyobb szükségünk volna bizalomra, akkor esünk igen sokszor a kétkedésbe . . .

És mikor beléptek a hajóba, elállt a szél . . . A vihar elmult . . . Mert ahol Jézus van, ott csend, nyugalom, békesség van. Békesség az egyénekben, békesség a családban, békesség a gyülekezetben . . .

"A hajóban levők hozzámenvén, leborulának előtte, mondván: Bizony Isten Fia vagy!" Ujból felismerik Jézusban az Isten Fiát! — Nátánael volt az első, aki így kiáltott: Rabbi, te vagy az Isten Fia, te vagy az Izráel

Megváltója!" — Péter pedig így szólt: Te vagy Krisztus, az Istennek Fia! — Tamás a földre borulva mondja a legtöbbet jelentő igét: "Én Uram és én Istenem!" — még a gonosz lelkek is harsogják: "Tudjuk, hogy Te ki vagy, az élő Istennek Fia!" — És a pogány százados a keresztnél is ezt bizonyítja: "Bizony Isten Fia vala ez ember!"

Igen, Jézus az Isten Fia! És ahova Ő belép, eláll a vihar! Engedjük Jézust belépni szivünkbe, családunkba, gyülekezetünkbe és megtapasztaljuk, hogy teljes lesz a nyugalmunk, csendességünk, békességünk. Még ha kint az életben, vagy talán körülötted is dúlnak a viharok, Te mégis teljes nyugalomban lehetsz, mert a Te életed hajójában az Isten Fia a kormányos... Engedd be hát Őt a szivedbe, az életedbe! . . . *Fülöp Árpád*

Jézus a Jákób kútjánál

Ján. 4:5—30

A samáriai Sikár város fölött már pirkadni kezdett és a reggel közeledett. Fényes sávok hulladoztak az ébredező városkára. A házak körüli bokrokban kismadarak csicseregve köszöntötték a reggelt. A szélben hajladozó fűszálak, falevelek és a repdeső bogarak lágy zsongással töltötték be a levegőt. A kúttól nem messze, közel a hegyhez, egy kis csörgedező patak csobogása hallatszott, melynek vize a Jordán folyó felé sietett. Ennek a kis pataknak kétoldali partját tujacserje, ciprus, mogyoró és galagonya bokrok fedték. Egy néhány vastag szomorúfűzfa is ágaskodott a partszélen, melyeknek nagy ágairól lenyuló surjángjai a víz felületét cirógatták. S itt-ott pálma- és vadfügefák is szegélyezték a partot. A fák és bokrok között fürge cinke serege tanyázott. Egy kissé odább a hegy lábánál, a törpe pálma, vadinda és csenevész bokrok alatt égőszemű rókafiak settenkedtek. A zöld pálmafák levelein keresztül a nap aranyos foltokat hintett az útra. A fűszálakon a virradat gyöngyei: a harmatcseppek fénylettek.

Sikár város asszonyai pálmafáktól beárnyékolt úton a Jákób kútjához siettek vízért és némelyek már tele korsóval csoszogtak hazafelé. A korsójukban megcsobbant a víz. Az út fehér kavicsai között fűszálak ágaskodtak, mint csüggedt szívben a remény. A kút közelében egy terebélyes vastag tölgyfa lombos ágai között leeresztett szárnyakkal gubbasztott egynéhány nagyszemű bagoly. A füves mezőn juhok legeltek. A nap éppen a kút fölött tündökölt; tüzes üstökének izzó fénye erősen tűzött mindenüvé és néha-néha egy pár percig az alant úszó felhőkárpitok mögé rejtőzve leskelődött a hegység- és a pusztaságra. Az asszonyok a kútból kristálytiszta vizet merítettek. A kút kövén pedig egy szelíd arcú férfi ült. A tündöklő arcán jóság áradt szét, csillagfényes szemében szánalom és szeretet sugárzott.

Később egy asszony sietett a kúthoz vízért és amint a kút előtt megállt, a fehéröltözetű férfi szelíden szólt hozzá: "Adj innom nékem!" Az asszony megilletődve végignézett rajta és megcsóválta fejét és így szólt: "Mi módon kérsz te zsidó létedre éntőlem vizet, ki samáriabeli asszony vagyok? Hiszen a zsidók nem barátkoznak a samáriabeliekkel. Ekkor a szelíd arcú férfi felemelte intő ujját és így szólt: "Ha te ismernéd az Isten ajándékát és hogy ki legyen az, aki néked mondja: "Adj innom nékem; ha netalán te kértél volna ő tőle, bizonyára ő élő vizet adott volna néked." — Az asszony meghimbálta korsóját és eme kérdéseket intézte hozzá: — "Uram! nincs mivel merítened, a kút pedig igen mély; honnan vennéd tehát az élő vizet? Vajjon nagyobb vagy-é te Jákób atyánknál, aki nékünk adta, melyből ivott ő és fiai és barmai?" — Válaszképpen a szelíd arcú férfi ezt felelte: — "Mindaz, aki e vízből iszik, ismét megszomjazik; aki pedig iszik ama vízből, melyet én adok néki, nem szomjazik meg többé, mert az a víz ő benne szökőkút vize lesz az örökéletre.

Ekkor az asszony feléje nyujtja kezét és így szól: "Uram! add nékem azt a vizet, hogy ne szomjazzam s ne jöjjek többé ide vízért. A fehér öltözetű férfi elnézett fölötte észak felé, ahol az Ebal-hegység csúcsai sötétlettek a kék világosságban, mint óriási felhővitorlák és így szólt hozzá: — "Menj el, hívd el a te férjedet és jöjj vissza!" — Az asszony lehajtotta fejét és alázatosan mondja: "Nincs férjem! — "Jól mondod, hogy nincs férjed. Mert öt férjed volt és aki most van, az nem férjed." — Az asszony felnyitotta sötét szemét és alázatos hangon mondá: "Uram! látom, hogy te próféta vagy!" Ekkor az asszony félig elfordult és délvidéki irányban sötétlő Garizon hegyre mutatott és így szólt: "A mi atyáink ama hegyen imádták az Istent és ti azt mondjátok, hogy Jeruzsálemben van az a hely, ahol Őt imádni kell." A szelíd arcú férfi a magasba tekintve eme szavakat mondá: — "Asszony! hidd el, hogy eljő az idő, mikor sem e hegyen, sem Jeruzsálemben nem imádjátok az Atyát. Ti azt imádjátok, akit nem ismertek; mi azt imádjuk, akit ismerünk, mert az üdvösség a zsidóktól eredt. De eljő az óra, sőt már itt van, mikor az igaz imádók lélekben és igazságban imádják az Atyát, mert az Atya ilyen imádókat kíván."

Az asszony összekulcsolta kezét és szemeiben áhítatos hívő fény gyulladt ki. — "Tudom, hogy eljő a Messiás, kit Krisztusnak mondanak s amikor majd eljő, hirdetni fog nekünk csodálatra keltő dolgokat." A fehér öltözetü férfi rátekintett sugárzó szemével és csendes hangon szólt: "Én vagyok az, ki veled beszélek." S az asszony megilletődve, gyorsan letette korsóját és letérdelt a földre a sarútlan lábai elé; örömünnepet ült szive a boldogságtól.

Sikár felőli útról lépések nesze hallatszott. A 12 galileabeli férfi a kúthoz ért és félkör alakban megálltak és szemeiket a jámbor arcú Mesterre szegezték, csodálkozva azon, hogy az Ur egy samáriai asszonnyal társalog. De egyik sem helytelenítette a Mesterük társalgását. Az asszony egy néhány másodpercig a földre vetette tekintetét, mintha valamit csodált volna. És amikor felemelte könnyázott arcát, a hangja a boldogságtól mintegy kicserélődött, amikor mondá: — "Én ivóvízért jöttem a Jákób kútjához és te életvizet fakasztottál bennem, mely a szív szomjúságát oltja. Ebben van a békesség, a vigasztalás és az igazság, ami után epedve szomjúhoztam. Eleven öröm, üdv és gyönyör mindazoknak, akik élőhittel keresik az Urat!

Ekkor az asszony a korsóját a kút előtt hagyta, sietve megindult Sikár felé és akikkel találkozott, örömében így szólott hozzájuk: — "Jöjjetek mindnyájan és lássátok az embert, ki megmondotta nékem mindazt, amiket cselekedtem; most elhiszem, hogy ő Messiás! És amint a város kapuján belépett, ragyogó arccal, lángban égő szemmel kiáltotta Sikár utcáin és terein: — "Jöjjetek mindnyájan, akik szomorúsággal vagytok terhelve és fájdalmat, keserűséget hordoztok; kik vigasztalást kerestek és akik elfáradtatok! Jöjjetek a reménytelenség fekete éjszakájában tévelygők és térjetek az igaz hitre! A Messiás jött hozzánk a magasból és soha el nem múló

(*Folytatás a 6. oldalon*)

EVANGÉLIUMI HIRNÖK
GOSPEL MESSENGER
Published Semi-monthly by the
Hungarian Baptist Union of America
225 E. 80th St. New York 28, N. Y.

Editor — Szerkesztő:
Rev. PETRE M. ADALBERT
943 Merrill Ave., Lincoln Park, 25 Michigan

Entered as second class matter at the Post office of New York, N. Y., under the Act of March 3., 1879 Accepted for mailing at the special rate of postage as provided in Section 1103, Act Of October 3, 1917

SUBSCRIPTION FEE:
$3.00 per year
Előfizetés — Címváltozás erre a címre küldendő:
Mr. JOHN SZÁSZ
1619 Edward Ave., N. E.
Canton 5, Ohio

A SZERKESZTŐ ROVATA

AMIT MINDEN OLVASÓNKNAK TUDNI KELL

Több helyről érkezett levél szerkesztőségünkbe, melyben arról beszélnek olvasóink, hogy lapunk az újabb fejjel szebb, megnyerőbb, mint volt a régi kiadásunkban, de gyenge nemtetszésüknek adtak kifejezést azért, hogy lapunk kisebb lett a réginél.

Kénytelenek vagyunk megmagyarázni Olvasóinknak, hogy lapunknak csak a külső formája kisebb. Belső tartalmára nézve 25 százalékkal nagyobb, mint a régi. A magyarázata ennek az, hogy Fülöp nyomdász testvérünk 10 p. szlaggal szedi a hasábsorokat. A Tarnóczyék 12 p. szlaggal szedték. Illetve, most a sorok sűrűbbek, mint régen voltak. Ha valaki meg akar erről győződni, tessék megolvasni a régebbi lapunkban egy teljes hasábnak sorait s azt fogja találni, hogy abban csak 59 sor van, míg az újabb, kisebbnek látszó lapunkban 65 sort találunk.

Tehát ebből az következik, hogy több anyag van az újabb kiadású lapunkban.

Eltekintve az említettektől, a beosztása és minden más ebben az újabb kiadású lapunkban szebb, megnyerőbb. Különösen a november 15-i számunk érdemel dícséretet. Fülöp testvér és Steg testvérnő szerint azután még szebb lesz lapunk. Arra erősen törekednek.

Tehát Olvasóink nyugodjanak meg s közösen és külön is adjunk hálát az Istennek a lapunk gondjait magukra vállaló testvéreinkért, akik nagy áldozattal, lelkiismeretesen végzik a reájuk bízott munkát.

Mire e sorok napvilágot látnak, már mindenütt megtartották Testvéreink az Irodalmi Napot. Szeretettel kérjük, haladéktalanul küldjék be az irodalmunkra összegyüjtött pénzösszeget. S ha volnának olyanok, akik e napon nem lehettek a gyülekezetben, vagy egyesek, akik távol laknak a gyülekezettől, de szivükön hordozzák a magyar keresztyén irodalmat, járuljanak hozzá egy pár dollárral irodalmunk fönntartásához.

Küldjék be kegyes adományukat azonnal!

Erősen hisszük azt, hogy kiáltásunk nem lesz a pusztában elhangzott szó!

Minden pénzt Szász János pénztáros címére sziveskedjenek küldeni, 1619 Edward Ave, Canton 5, Ohio.

(Szerk.)

*

MILYEN HÁLAADÁSSAL SZOLGÁLJUNK ISTENNEK?

Thessalonika I:3.

Fogadott hazánkban ez évben november 23-án ünnepeltük a nemzet egyik legszebb és legjelentékenyebb ünnepnapját. Vajjon képesek vagyunk-e Istennek hálát adni? Megköszönhetjük-e Istennek a szabadságot s a természetbeli javakat ebben a furcsa világban, ahol több nemzet rabságban és szörnyű szegénységben éli életét?

Hálát adhatunk-e Istennek családunkért, barátainkért, jószomszédainkért, gyülekezeteinkért, Szövetségünkért, egészségünkért s az alkalmi orvosi segítségért stb., stb.

Nem, mi képtelenek vagyunk hálát adni Istennek a magunk erejéből. Azonban az apt. megemlít dolgokat, amire mi keresztyének képesek vagyunk imádsággal.

1. Elfogadjuk és bizonyságot teszünk az Ur Jézus Krisztusról és az ő végtelen nagy irgalma és kegyelméről. (11-ik v.) Pál apostol elismeri Krisztust Urának s egyenlőnek az Atyával, a mindenható Istennel. Semmivel nem kedveskedhetünk jobban Istennek, mint azzal, hogy az ő Fiát, Jézus Krisztust elfogadjuk Urunknak és Mesterünknek. Vannak sokan olyan keresztyének — sajnos — akik azt mondják és vallják, hogy Krisztus Ur, de azt nem tapasztaljuk, hogy az ő életükben is . . . Nem szeretik és nem imádják Őt életükben. Semmi nem fáj jobban annál, mint mikor meg akarják köszönni Neki jótéteményeit, de cselekedeteikkel megtagadják szent Fiát, az Ur Jézus Krisztust.

II. Isten iránt kifejezzük hálaadásunkat akkor, amidőn az életben nem gőgösen, elbizakodva, hanem alázatosan élünk. "Az Ur pedig vezérelje azt, hogy bővölködjetek és bőségesek legyetek, egymáshoz való szeretettel, és mindenekhez, miképpen mi is tihozzátok." (12. v.) A büszke ember azt hiszi, hogy ő bővölködik erővel és bölcseséggel. Az alázatos ember Istennek tulajdonít mindent. Isten a kevélyeket és önmagukban elbizakodottakat mindig megalázta és azután is meg fogja alázni, de az alázatosokat felmagasztalja. Ezt néha nehéz bevárni, vagy tapasztalni, de Istennek szava igaz. Legyünk háládatosak alázattal.

III. Istennek hálákat adunk akkor, ha krisztusi szeretetben élünk minden emberrel szemben, faji, nemzeti különbségre való tekintet nélkül. Ma sokan hálákat akarnak adni Istennek, de gyermekeiket nem akarják egy iskolába, vagy templomba járatni a színesbőrű gyermekekkel. Ilyen élettel milyen ostoba az ember! Azt gondolja, hogy ilyen magatartás és élet dacára, Isten elfogadja hálaadását. Nem járulhat senki Istenhez hálaadó imádsággal s nem hallgatja meg Isten az imát addig, míg valakit lenéz s kisebbnek állít önmagánál, vagy pedig valakivel rendezetlen viszonya van. "Isten nem csúfoltatik meg."

IV. Istennek hálaadást mondhatunk akkor, ha életünknek főcélja a megszentelődés s a szent, igaz élet. Az itt megemlített igazságok felett komolyan gondolkodnunk kell, mert ezek mellőzése nélkül senki nem adhat hálát Istennek. Ajkaival mondhat imát, rövidebbet és hosszabbat, de Isten azt nem hallgatja meg!

M. B.

Felszólítás

Segítségre szoruló, elöregedett testvéreinket s azokat, akik egy szép napsugaras vidéken épült otthonban szeretnének élni öreg napjaikban, szeretettel kérjük, hogy a Szövetségünk által épített gyönyörű Otthont vegyék igénybe. Még mindig van hely egyes és kettős szobák állanak mindenki rendelkezésére teljes berendezéssel. Ne hanyagold el, testvér bemeneteledet, mert jőnek olyan napok, amikor nem tudsz magadon segíteni s akkor hálát adsz Istennek, hogy egy ilyen keresztyén otthonnak lehetsz lakója. Bővebb felvilágosításért azonnal írj az Otthon igazgatójának, Rev. Balla Emil, 748 Fordham Rd., Palm Bay Florida, vagy a bizottság elnökének: Rev. Petre M. Adalbert, 943 Merrill Ave., Lincoln Park 25, Mich.

PETRE M. ADALBERT,
biz. elnök

"Mivel fizessek az Urnak minden hozzám való jótéteményéért?
..A szabadulásért való poharat felemelem, és az Urnak nevét hívom segítségül."

116. Zsolt. 12—13.

Emlékezzünk meg öreg testvéreinkről!

A szeretetnek nagy ünnepe már nem messze van. Ez ünnep alkalmával meg _szoktunk emlékezni szeretteinkről s ezek közé tartoznak a mi kedves Aggmenházban élő lelki Testvéreink, kiknek öreg napjaikban a korral járó szenvedések között sok-sok örömet szerezhetünk egy-egy kis ajándékkal is.

Régebben gyülekezeteink között némely helyen az volt a gyakorlat, hogy a templomban valahol egy ládát állítottunk fel s arra nagy betűkkel ráírtuk: AGGMENHÁZ LAKÓINAK s a Testvériséget felszólítottuk arra, hogy hozzanak abba a ládába olyan élelmiszereket, vagy természeti adományokat Testvéreink részére, melyek nem romlandók s most is hálával emlékezem meg arról a karácsonyról, amikor rengeteg ajándékkal örvendeztettük .meg öreg Testvéreinket, Én, mint ideiglenes gondnok egy párszor jelen voltam ilyenkor s láttam az örömkönnyeket Testvéreink szemeiben. Különösen egyik karácsony lett emlékezetes részünkre, amikor a detroiti gyülekezetünk szeretetcsomagjainak szállítása közben még a kocsink is összetört a teher alatt.

Most persze a szállítás kissé problématikus, mert Aggmenházunk gyülekezeteinktől messze van, de ettől ne ijedjen meg senki, mert a tapasztalat azt is mutatja, hogy az igazi krisztusi _szeretet _talál utat és módot a csomagok elszállítására.

Némelyek talán azt is gondolják, hogy most szeretetcsomagok küldésére semmi szükség nincsen, mert most Otthonunkba fizetéssel vesszük fel a lakókat. Igaz, de az a bevétel, amit lakóinktól kapunk, a költségeknek csak a felét fedezi. Még nagyon messzire vagyunk attól az időtől, amikor önfenntartó lehet az Otthonunk. Ha megtelnék a ház, amit 42 személy részére építettünk s ha minden lakótól megkaphatnánk a kívánt összeget, akkor talán lehetne önfenntartásról beszélni, de addig nem. Jelenleg váltakozva 25—26 lakónk van s azok között többen olyanok, akiket a szeretet alapján vettünk fel s ilyeneket a jövőben is fel fogunk venni. Az Ur azt parancsolja, hogy gyakoroljuk a keresztyéni szeretetet olyanokkal szemben, akiknek segítségre van szükségük.

Talán a Nőegyesületek vehetnék kezükbe e fontos munkát gyülekezeteinkben. Akármilyen módozatot alkalmazzunk, a jó Isten megáldja törekvésünket s áldást ad bőven s sok örömet nemcsak Aggmenházunk lakóinak, hanem először is az adakozó Testvéreinknek. Akik kint a farmon laknak s nincsenek direkt összeköttetésben a gyülekezettel, vagy talán valahol angol gyülekezethez tartoznak a helyi viszonyok miatt, azokat is kérjük, emlékezzenek meg öreg Testvéreinkről. Egy zsák száraz bab, vagy cukor, kávé, rizs stb. nagyon szép ajándék volna karácsonyra.

Balla Emil .szeretett gondnok Testvéreinkről se feledkezzünk meg. Testvérnőnk ismét kórházban van. Imádkozzunk felgyógyulásáért. Kérjük az Urat, hogy Testvéreinket ebben a nagy és felelősségteljes munkában támogassa. Ha mással nem, de egy alkalmi üdvözlő kártyával emlékezzünk meg Testvéreinkről.

Minden adományt hivatalos lapunkban nyugtázni fogunk!

PETRE M. ADALBERT,
a biz. elnöke

Beküldted-e elő- és utófizetésedet az Evangéliumi Hirnökre és Biblia Magyarázóra, ha nem, miért nem? — Lapunk előállítása pénzbe kerül s csak úgy lehet fönntartani irodalmunkat, ha előfizetjük azt. Szerezzünk új előfizetőket is lapunk számára.

Beküldted-e az irodalmi napon összegyüjtött pénzt az irodalmi pénztárba? Ha valamely gyülekezet helyi okoknál fogva nem tarthatott volna irodalmi napot nov. 12-én, bármelyik vasárnap rendezheti az irodalommal szembeni kötelességét. _Minden legkisebb kegyes adományt szeretettel fogadunk.

Illustrations and Sidelights

Concerning the matter of the limitation of Christ's knowledge, Dr. James Orr had some pointed things to say in his SIDELIGHTS ON CHRISTIAN DOCTRINE, page 120. Dr. Orr said: "Let it be granted that, in his earthly state, Jesus submitted to such limitations as a true manhood imposed on him. He neither claimed nor exercised, as man, an absolute omniscience in matters of natural or even of divine knowledge. No one imagines that Jesus carried with him through life from manger to cross, in his human consciousness, a knowledge of all modern sciences—astronomy, geometry, geology, mathematics, physics, chemistry, and the like. Such things were foreign to his calling; he had no need of them, else they would have been given him. On divine things, such as the time of the Advent, he distinguishes between his own knowledge and that of his Father, who had set the times and seasons within his own authority, and says expressly: 'Of that day and that hour knoweth no man, no, not the angels, which are in heaven, neither the Son, but the Father.' It is, however, a wide and unwarrantable inference to draw from this that on the things on which Christ did pronounce his mind was in error. The conclusion to be deduced is rather the opposite. If Jesus had not the knowledge of the day and hour of the end, he would have said so, and gave no utterance on subject.

He was conscious of what he knew, and of what it was not given him to know. Within his knowledge he spoke; on what lay beyond he was silent. In what he did say, his utterances were authoritative.

Érezzétek és lássátok meg, hogy jó az Ur! Boldog az az ember, aki ő benne bízik.

Féljétek az Urat ti szentjei! Mert akik őt félik, nincsen fogyatkozásuk.

34. Zsolt. 9—10.

Jézus a Jákób kutjánál

(*Folytatás a 3. oldalról*)

lelki javakat hozott. Ő ígéri az egész világ megváltását és megtartását. Eljött hozzánk a fényből lett fény, aki elhozta nekünk a legfőbb jót, lelkünk megváltását az örökéletre.

A hang messze csengett Sikár utcáin. a lezárt ablakok figyelő szemek módjára felnyiltak s a kapuk feltárultak, mint örvendező karok a drága vendég előtt. A tereken és utakon férfiak, asszonyok, öregek és gyermekek özönlöttek az asszony nyomában. A Samária tartománynak pogány gyermekei hosszú sorban vonultak a mezei úton a Jákób kútja felé. A fájdalmaktól meggyötört szivüket vitték a Messiás elé, aki tárt karokkal várta és fogadta őket a Jákób kútja előtt. A Mester körül mindenütt dicsőítő szavak zengtek, kifényesedtek a homályos szemek és boldog áhítatban remegtek a szivek. A népsereg a boldogságtól áradozó szívvel és felemelt karokkal kiáltotta: — Ime megérkezett hozzánk a régen várt Messiás! Áldot a te neved öröktől fogva és áldott legyen mindörökké!

J. S. Faze.

A boldogság ötödik titka

"Boldogok az irgalmasok, mert ők irgalmasságot nyernek." (Máté 5:7.) Az irgalmasság isteni tulajdonság, amint a könyörületesség, a megkegyelmezés és az igazságosság is az Ur Jézus nevei közé tartozik. Az emberek is szivesen hordtak nagyságos, méltóságos és kegyelmes címeket, mégis ha egy Dávid vétkezett és kegyelemre szorult, inkább Isten kegyelméért esedezett, mint emberek kegyelméért, mert ott igazságos kegyelemre számíthatott. Ha az Ur csak igazság szerint büntetne, vajjon ki tudná, bármilyen áldozat által is a megölt Ábel, a meglopott vagy megrágalmazott felebarát, vagy az Ur ellen bűnért jóvátételt adni, ha saját gyermekét tűzáldozatul adná is, egyetlen törvényrontást sem tudna meg nem történtté tenni. Azért csak Isten neve mellett van az irgalmas, kegyelmes, könyörületes és nagy irgalmasságú cím az igazságossága mellett, mert az Ő irgalmassága nélkül senki nem üdvözülhetne. Ezeknek a legmagasabb isteni tulajdonságoknak összefoglalása a szeretet, amely által úgy szerette Isten e világot, hogy az Ő egyetlen Fiát adta áldozatul, hogy mindaz, aki magába fogadta őt, örök élete legyen.

Az Ur, az Ur irgalmas marad ezer íziglen, megbocsát hamisságot, vétket és bűnt, de nem hagyja a bűnt büntetlenül, mert megbünteti az álnokságot és hamisságot. Azért írja Pál apostol: "Ismeri az Ur az Övéit", álljon el a hamisságtól ...mindaz, aki a Krisztus nevét vallja. Hányszor volna alkalom, hogy tudnánk jót cselekedni és nem tesszük: ez bűn, mondja Jakab apostol. Hányszor jövünk rá önvizsgálás vagy tapasztalat által, amit azután bánunk és sajnálunk, mert nem kellett volna megtennünk: ez vétek, vagy talán hamisság is akad benne. Ezeket az Ur könyörületessége, irgalmassága, kegyelmessége kellő fenyítés után megbocsátja. HA mély bűnútálattal megvalljuk neki. De a szándékos álnokságot, a szándékos bűnözést igazsága szerint megbünteti: "Mert ha szándékosan vétkezünk az igazság megismerésére való eljutás után, akkor többé nincsen bűnökért való áldozat, hanem az ítéletnek valami rettenetes várása és a tűznek lángja, amely megemészti az ellenszegü!őket." Mert az ítélet (Isten kimondott végzése) irgalmatlan az iránt, aki nem cselekszik irgalmasságot."

Legyünk irgalmasak, miként a mi mennyei Atyánk irgalmas. Kérjük, hogy úgy bocsássa meg a mi vétkeinket, amiképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétőknek. "Ha valaki látja, hogy az ő atyjafia vétkezik, de nem halálos bűnt, (akkor ne a szomszédjának adja tudtul, hanem) könyörögjön és az Isten életet ad annak a léleknek, aki nem halálos bűnnel vétkezik. Van halálos bűn, nem az ilyenért mondom, hogy könyörögjön. Minden igazságtalanság bűn, de van nem halálos bűn is. Tudjuk, hogy valaki Istentől született, nem vétkezik, mert megőrzi magát és a gonosz nem illeti őt."

"Ha megvalljuk bűneinket, hű és igaz, hogy megbocsássa bűneinket és megtisztítson minket minden hamisságtól". — "És akiben megvan ez a reménység, az mind megtisztítja magát, amiképpen Ő is tiszta."

J. S. Friedrich

Csak az adósoknak!

Szeretnők, ha mindenki megnézné a mult hónapban kapott Evangéliumi Hirnök címpapirján levo lejárati dátum idejét és a szerint rendezné Lapunkkal szemben tartozását. Lapunknak a címszalag szerint 172 adósa van, kik $1,469.00-al tartoznak. Azért Lapunk is eladósodott és veszélyben van. Sem az Ur, sem mi nem akarjuk megszüntetni, mert az Evangélium prédikálására ma nagyobb szükség van, mint valaha.

A Biblia ezt mondja:

"SENKINEK SEMMIVEL NE TARTOZZATOK; CSAK AZZAL, HOGY EGYMAST SZERESSÉTEK" . . . (Róm. 13:8.)

Mivel az említett egyének a Lapot nem rendelték le, a kiadóhivatal küldte címükre rendesen, azon bizalommal, hogy előbb vagy utóbb

Nem bizonyos

Nem bizonyos, ha elutazunk, hogy meg is érkezünk,
Nem bizonyos, ha elszunnyadunk, hogy fel is ébredünk.
Nem bizonyos, hogy le is aratjuk, mit elvetettünk,
Nem, oh nem bizonyos, hogy megtarthatjuk
azokat, kiket szerettünk.

Nem bizonyos itt semmi, de semmi sem
És mégis építünk, rombolunk,
Sírunk és örülünk.
Szeretünk és gyűlölünk.
Igérünk és feledünk.
De arra, oh alig, alig gondolunk,
Hogy egy mégis bizonyos,
Egyszer mindnyájan meghalunk
es erre, nem is gondolunk.

KÓBORI PÉTERNÉ, Los Angeles, Calif.

az egyén fog érte fizetni, de úgylátszik, elfelejtette.

Most pedig kénytelenek vagyunk kérni a tartozást, mert égetően szükségünk van rá, mert csak az által leszünk képesek Lapunk azon szolgálatát folytatni, melyet eddig irodalmunk által végeztünk.

Azért kérem a tartozást így, mert ez a legolcsóbb módszer. Egyelőre neveket nem akarok említeni. Levelet sem akarok írni, mert a fáradság mellett az is belekerülne valami $10.00 költségbe.

TESTVÉREIM! Az Urért és az Evangéliumi Hirnökért embereljétek meg magatokat és küldjétek be tartozásotokat minél előbb az Irodalmi Pénztárba.

PETRE GÁBOR,
Irod. Bizottság elnöke

Rovatvezető: PETRE GÁBOR

De Land, Fla. — "Floridai Baptist Convention" e városban tartotta november 14-én a híres "Statson University" nagytermében évi gyűlését, hol 1,250 baptista gyülekezet képviseltette magát. A csoport kitűzött célja: 1. Az egyetem jelenlegi tanulóinak számát 4,000-re emelni. 2. Az egyetemet a tanulók száma szerint egyenkint évente $200.00-zal támogatni. 3. A gyülekezetek és missziói állomások számát 250-nel szaporítani. A konvenció népszerű elnöke Dr. J. Ollie Edmonds, az egyetem kiváló igazgatója. — Sokszorosan legyen hála és dicsőség az Urnak ezen nemes vállalkozásért és áldozatkészségért.

*

Angola, Afrika. — Portugál kormány afrikai képviselője a mult hónapban négy misszionáriust tartóztatott le azon ürüggyel, hogy lázítanak a törvény és a kormány ellen. Pál apostol és társai ellen is az volt a vád mindenütt. Tehát ez sem új dolog a nap alatt. — Imádkozzunk az ártatlan foglyokért.

*

Hoosick Falls, N.Y. — Négy helyi prédikátor erélyesen tiltakozott az ellen, hogy elemi iskolai "bus"-szal vigyék a római katolikus gyermekeket a hétközi vallásoktatásra. Az alapos kifogás az, hogy a jármű köztulajdon, míg a vallásoktatás privát.

*

Detroit, Mich. — "National Sunday School Association" októberben tartott nagy konvencióján 8,000 delegátus elfogadta azon hét éves tervet, mely által a Nemzetközi vas. iskolai leckék felölelik az egész Bibliát. Tizenhat negyedévben az Ó-Testamentomból és 12 negyedben az Uj-Testamentomból vétetnek a leckék. — Ez a program 1965-ben veszi kezdetét.

*

Washington D.C. — A francia protestáns egyházak és a hugenották, a reformáció 400-ik évfordulóját ünnepelték a "St. John's Episcopális" templomban. A szó: **"protestáns"** onnan ered, hogy a 16-ik században a katolikusoknak lehetett mindenütt működni, míg a protestánsokat nem engedték katolikus területekre. Ez ellen akik tiltakoztak, protestánsoknak nevezték. Érdekessége az ünneplésnek az is, hogy 1572 augusztus 24-én éjjel, mit a történelem Bertalan éjnek nevez, mert akkor 70,000 hugenottát kaszaboltak le a franciák; ma pedig együtt ünneplik a Reformációt.

*

Kelet-Németország. — A fiatalok között nagy mértékben hanyatlik az érdeklődés Isten és valamilyen mérvű lelki munka iránt. 69,129 egyetemista közül csak 585 fejezte ki vonzalmát a lelki munka felé. 1958-ban 751 volt az ilyeneknek a száma. — Istennek Igéje itt is igaz: "Még a jó erkölcsöt is megrontják a gonosz társaságok." (I. Kor. 15:33.

*

Wales, Angolország. — Több vallásfelekezet vezetői fogtak össze, hogy az 1620-ban készült welsh Bibliát átdolgozzák. Azóta már az a nyelv nagyon sokat fejlődött s azért a bibliai kifejezéseket is aszerint kell fejleszteni, hogy a nép azt megértse.

*

Greenland. — Amint egy elemi iskolának a fundamentumát ásták, egy ősi templom eltemetett romjait találták meg, melyet 1001-ben K. e. Leif Ericson híres norvég felfedező épített, ki Isten segítségére támaszkodva végezte kutatásait.

*

Cserepka János, torontoi (Canada) lelkipásztor gyülekezete vezetőségének egy részével Detroitban látogatást tett, s ott 25-én, szerdán este sok nagybecsű és áldásos szolgálatot végeztek gyülekezetünkben. Itt e helyen is köszönetet mondunk Testvéreinknek a lelkes szolgálatért.

*

Aggmenházunk igazgatójának kedves felesége ismét operáció alá került a melborni kórházban. Imádkozzunk, hogy a jó Isten őrizze meg minden komolyabb komplikációtól s adjon neki jó egészséget.

*

Lehoczky János testvéreink, kik hosszú évtizedekig laktak Detroit városában, október utolsó hetében Miami (Floridá)-ba költöztek. Helyük a detroiti gyülekezetben üres, de örvendünk afelett, hogy a miami-i magyar misszióban új helyüket elfoglalták. Kívánjuk részükre Istennek áldásait és lelki, testi megnyugvást az új városban, és misszióban.

*

Attila testvérünket szerencsétlenség érte. Kint dolgozott testvérünk az udvaron s munka közben villanyfűrésszel deszkát akart vágni. Mikor a fűrész felé sietett, valamiben lába megcsúszott s oly szerencsétlenül dült a fűrészre, hogy mind a négy ujját a fűrész elvágta. A balkézi nagy ujjának az első izületét teljesen levágta, míg a többit nagyon megsértette. Kórházba szállították s ott valahogy összevarrták ujjait. Most, hála Istennek, jobban van. Imádkozzunk testvéreinkért!

*

Detroit városában egy katolikus templomba betört két suhanc fiú s onnan elvitték a hangerősítő felszerelést is, melynek a mikrofonja aranyból készült. A fiúkat a rendőrség elfogta s vallatás közben kiderült, hogy ők a tettesek. Ugyanazon a héten egy baptista templomot is kiraboltak s a rendőrség e két fiúra gondolt.

— Ugy-e, ti raboltátok ki a baptista templomot is? — kérdezte a vallató rendőr.

— Nem mi, — mondotta az egyik fiú. — Mi nem raboltuk ki a baptista templomot, mert nekünk, katolikusoknak protestáns templomba bemenni nem szabad!

Mily rettentő vakság, melyben neveli a katolikus egyház fiait!

Felhívás

Szeretettel felkérem az Amerikai Magyar Baptista Szövetséghez tartozó gyülekezetek nőegyleteinek elnökeit vagy vezetőit, hogy címüket Mrs. Maria Szerencsy tv.-rel (51 Mine St. New Brunswick, N.J.) a lehető legrövidebb idő alatt közölni szíveskedjenek.

Szives testvéri üdvözlettel

(a Női Konferencia elnökének megbízásából:

Mrs. MARIA SZERENCSY

MISSZIÓ-MEZŐKRŐL

TORONTO, ONT., KANADA
Lelkipásztor: CSEREPKA JÁNOS

Missziós körút. Cserepka János torontói lelkipásztor gyülekezete vezetőségének három tagjával, névszerint Verle Henry diakónus, Vadász János jegyző és Schaffer Ferenc biz. tag segítségével Ontario és Michigan államokban misszió körútat rendezett, mely utazással több baptista családot és gyülekezetet látogattak meg. St. Williams városában meglátogatták az Imre családot; Iona városában megkeresték és meglátogatták a Rácz családot. Mind a két családban házi istentiszteletet tartottak a családok és azok környezete örömére.

Ugyanaznap, okt. 25-én, szerda este a detroiti gyülekezet vendégei voltak. Mind a négyen áldásosan szólták az Ur igéit a szokottnál többen összegyült testvérek részére. Vadász testvér az alázatosság fontosságát hangoztatta, Verle testvér az új életről tett bizonyságot, Schaffer F. testvérünk pedig elmondotta, hogy mi az utazás célja és hogy idáig hol jártak.

Az est főszónoka Cserepka lelkipásztor volt, ki az Ige alapján az örökös, illetve a kiválasztottak gondolatát hangsúlyozta sok áldással.

Detroitban kétfelé szakadt a kis csoport, mint hajdan Pál apostol és Barnabás csoportja. Nem a félreértés adott erre okot, hanem az a kedves gondolat, hogy nagyobb téren végezhessenek látogatást. Schaffer és Vadász Testvéreket Watervlietbe utaztak, hogy Attila testvéreinket megvigasztalják, míg Cserepka lelkipásztor diakónusával Detroitban maradt egy napig, hogy ott meglátogathassanak egy pár családot és betegeket. Attila testvéreinktől Schafer és Vadász testvéreink útja Daytonba vezetett, ahol Vér testvéreinket látogatták meg. Sajnálkozva hozták a hírt, hogy Vér testvérnőt korházba szállították és egy műtéten ment át szerencsésen. Imádkozzunk nővérünk felgyógyulásáért. — Testvéreink munkáját megáldotta az Ur. Utóbbi két testvérünk 26-án este Harrow, Ont. tartottak tiszteletet Holtz testvéreink otthonában. A kettészakadt csoport egyesült Wadswortban, a diakónusok őszi gyülésén.

Istené a hála testvéreink fáradozásáért!

NEW BRUNSWICK, N. J.

Nagy Imréné nővérünk 1961 szeptember 1-én adta át lelkét Teremtőjének s temetése 3-án ment végbe. Rev. Bikacsán Walter, gyülekezetünk lelkipásztora tartotta a gyászistentiszteletet a Gawn Temetkezési Vállalat kápolnájában.

Elköltözött nővérünk Magyarországon, Karcag városában még 8 éves korában fogadta el az Urat személyes Megváltójának s hűséges szolgálója volt egész életén keresztül.

1914-ben jött az Egyesült Államokba. Először Buffalo, N. Y.-ban s később New Brunswick N. J. államban telepedett le családjával együtt.

Bizonyságot teszünk arról, hogy ittléte alatt hűségesen szolgálta az Urat élete végéig.

Az utolsó éveiben már annyira letörte a gyengeség, hogy az Ur házába sem mehetett.

Testvérnőnk, míg egészségileg bírta magát, nagy lelki erővel és tehetséggel munkálkodott az Ur szőlős kertjében.

Nagy Imréné testvérnőnk 1878 december 2-án született Karcag városában, Magyarországon.

83 évvel ajándékozta meg a jó Isten testvérnőnket.

Gyászolják kedves gyermekei, fia, Elek, akinél lakott és annak családja, Fia István, számos unokái és a rokonság itt és Magyarországon.

"Boldogok azok, akik az Urban halnak meg mostantól fogva. Bizony azt mondja a Lélek, mert megnyugosznak az ő fáradságuktól, és az ő cselekedeteik követik őket." (Jelenések könyve 14:13.)

Te már elérted hited célját, az örök üdvösséget!

A viszontlátásra Urunknak Országában, a mennyei Kánaánban!

Viczai Istvánné

Kérdések és feleletek a bevándorlással és honosítással kapcsolatban

KÉRDÉS:

Amerikai polgárságért szeretnék folyamodni. A kérdőíven egy kérdést találtam arra nézve, hogy elkövettem-e valaha is valamilyen bűntettet, vagy voltam-e letartóztatásban? Az igazság az, hogy 15 évvel ezelőtt egy kihágás miatt letartóztattak ugyan, de a bírói tárgyaláson felmentettek. Be kell-e írnom ezt a letartóztatást a kérvényemben?

FELELET:

Okvetlenül. A kérdőív minden pontjára pontosan és az igazsághoz híven kell felelni. A Honosítási Törvény értelmében, a polgárlevél bármikor visszavonható, ha kiderül, hogy kérvényező bármilyen fontos kérdésre hamis feleletet adott, vagy ha az eljárás folyamán valótlanságot állított. A polgárlevél visszavonása súlyos hátrányokat okozhat úgy az illetőnek, mint családjának. Nem határozható meg előre, hogy milyen hazugság vagy félrevezetés járhat ilyen megtorlással, de mindig lényeges valótlanságnak tartották az Egyesült Államokból való távollét, bűntett, vagy letartóztatás elhallgatását, a házassági állapot körüli füllentést, vagy tagság eltitkolását bizonyos szervezetekben. Még egyszer nyomatékosan ajánljuk, hogy minden kérdésre a teljes igazságnak megfelelő feleletet adjon.

KÉRDÉS:

Apám hat évvel ezelőtt vándorolt Amerikába. Szeretne polgárlevelet kapni, de nem tud angolul. Túlidősnek tartja magát ahhoz, hogy most kezdjen a tanuláshoz. Van-e kivétel az angolnyelvű vizsga alól?

FELELET:

Van kivétel, de ez nem vonatkozik az Ön apjára. Aki 1952 december 24-én már elmult 50 éves (tehát az idén 59 éves lesz) és legalább húsz évig tartózkodott már az Egyesült Államokban, bármilyen nyelven teheti le a polgárvizsgát. De még ez esetben is, a jelöltnek ismernie kell a legfontosabb adatokat az amerikai történelemben és közjogban. A vizsgán azonban rendszerint elnézést mutatnak az idősebbekkel szemben.

American Council

A pénztárnokok címei:

Az AMB Szövetség pénztárnoka:
LOUIS KURTZ
Box 346 E,
Highway 27
North Brunswick, N. J.

Aggmenház és Árvaügy pénztárnoka:
KISH ELEMÉR
924 Congress Street
Fairfield, Conn.

Irodalmi pénztárnok:
JOHN SZÁSZ
1619 Edward Ave., N. E.
Canton 5, Ohio

Női Szöv. pénztárnok:
Mrs. Gizella Bikacsán
2 High Street
New Brunswick, N. J.

Ifjúsági Szövetség pénztárnoka:
EMERY RÉVY
R. D. 3, Box 346-B
New Brunswick, N. J.

Vas. Isk. Szövetség pénztárnoka:
Miss ELENOR TURK
11201 Continental Ave.
Cleveland 4, Ohio